

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 403/2019
09.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Шушњара, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 53/17 од 25.10.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 35/19 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 53/17 од 25.10.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 35/19 од 30.01.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 53/17 од 25.10.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци. На основу члана 258. став 4. ЗКП, окривљени је обавезан да оштећенима на име имовинскоправног захтева исплати и то: оштећеном ББ износ од 17.000 евра, оштећеној ВВ, износ од 25.000 евра и оштећеном ГГ износ од 13.575 евра, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени ГГ је у делу имовинскоправног захтева преко досуђеног износа од 13.575 евра до постављеног износа од 17.000 евра упућен на грађанску парницу. На основу члана 261. и члана 262. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 35/19 од 30.01.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Борислав Шушњар, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. и члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је доставио примерак за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у чињеничном опису дела у оптужном акту и у изреци пресуде није наведен облик радње извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, радња извршења основног облика кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из става 1. члана 234. КЗ, прописана је алтернативно и јавља се у три вида и то као: као искоришћавање свог положаја или овлашћења, прекорачење граница свог овлашћења или невршење своје дужности. Последица кривичног дела може се јавити у једном од два облика и иста се састоји у прибављању себи или другом физичком или правном лицу противправне имовинске користи или у наношењу имовинске штете другоме. Најтежи облик из става 3. члана 234. КЗ постоји онда када је извршењем дела из става 1. прибављена имовинска корист у износу преко 1.500.000,00 динара.

Врховни касациони суд налази да су у чињеничном опису дела у оптужном акту и у изреци првостепене пресуде означене све чињенице и околности које представљају законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА, оглашен кривим правноснажном пресудом, и то како оне које се тичу радње извршења која се у конкретном случају састоји у томе што је окривљени као одговорно лице – власник и директор ДОО „ДД“ ..., искоришћавао свој положај и прекорачио своја овлашћења чиме је себи прибавио противправну имовинску корист у износу већем од 1.500.000,00 динара (што је последица и квалификаторна околност кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ), тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај код окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да је побијана правноснажна пресуда донета уз учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да је на кривично дело које је предмет оптужбе погрешно примењен закон, указивањем да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја предметних кривичних дела већ прекршај из члана 50. тачка 5) у вези члана 46. став 3. Закона о платном промету и да је на тај начин на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева и то: да се правноснажне пресуде заснивају на претпоставкама, а да чињенице које су биле предмет доказивања нису на несумњив начин утврђене; да се пресуда заснива на налазу и мишљењу вештака грађевинске и економске струке иако је исто обављено само на основу писаних доказа који се налазе у списима предмета, без позивања окривљеног и његовог браниоца у циљу присуствовања вештачењу односно достављања доказа – књиговодствене документације која би потврдила наводе одбране, због чега је, према ставу браниоца, морало да буде одређено ново вештачење; да у току поступка није утврђено да ли се у конкретном случају ради о облигационо-правном односу или о кривичном делу из члана 238. став 1. тачка 4) ЗКП; да је погрешно цењен исказ оштећеног ГГ, саслушаног у својству сведока; да је закључак суда који се односи на навод да је рачун предузећа окривљеног био у блокади демантован променама у билансу стања за 2007-2008 годину, по налажењу овога суда, бранилац окривљеног цени одбрану окривљеног и доказе изведене током поступка, износећи своје чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним правноснажним пресудама и на тај начин оспорава оцену доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић